

- 3) Nykjøbings Vig indenfor en lige Linie fra den søndre til den nordre af de Odde, der danne den;
- 4) Vigen fra Bryderbæk i N. til den yderste Ende af Boyer Odde;
- 5) de snævre Bænde og Vige mellem Bodom og Thyholm, samt mellem disse og Mors Land;
- 6) Lemvigs Vig indenfor en Linie mellem Spidserne af den østre og vestre Odde;
- 7) Rilen indenfor Struer-Odde paa østre og Nishes Odde paa vestre Side i lige Linie;
- 8) Thisted-Vig indenfor Linien Aftedal paa søndre og Vibedal paa nordre Side;
- 9) Højer-Havn, Marup-, Vejle- og Tømmerby-Fjorde indenfor Linien: Sendelsbæk Odde i Thy og Marup Odde i Vesterhanherred.

Herved kan det ialtsald siges, at de „laasede Bænde“ for Pulsvaaddets Vedkommende havde vundet Borgerrøret i den nyere Lovgivning, og da Forordningen af 1750 bestod med ringe Endringer, som nedenfor skulle berøres, i rigelig eet Aarhundrede, er der Grund til at antage, at den var vel egnet til at berolige de modstridende Interesser.

At det dog vedblev at ulme i Pulsvaadanliggendet, ses allerede af Rentekammerstrivelse af 30. Oktober 1751, der anordnede et nyt Skjælde for den halve Del af Pulsvaaddets Kalv; og at den Bestemmelse, der forbeholdt Harboere og Agger Sognes Beboere Eneret til Brugten, ikke kunde holde sig, viste sig snart; maaske overhovedet et ubetinget Forbud, hvorefter de forudgaaende Kommissioner ikke syntes utilbojelige til at stille Forslag, havde haft større Udfigt til Holdbarhed end en modificeret Tilladelse.

Forordningen af 22. Juni 1761 bestemte da, paa Grund af at den ved Fd. 1750 føjede „Anstalt om Pulsvaad“ ikke havde medført den forventede Nytte, at der indsneg sig Misbrug, og at „de om Fjorden Boende og der paa loddig Maade Fiffende ere hindrede i denne deres Nærings Forsættelse“, at det maatte være de om Fjorden boende Undersaatter i Almindelighed*) tilladt i samme at fiske med Pulsvaad til den Tid, som i 5—10—46 var fastsat og med Redskab efter Fd. 15. Decbr. 1750 § 22. Iøvrigt indeholdt Forordningen ydeligere Forordninger til Værn mod Misbrug, saasom om Anmeldelse, Forsegling, Inkvisition m. m. —, og

Rentekammerplakat 28. April 1781, ang. Misbrugs Affjæffelse med Pulsvaad, paabød Forsegling til Thinge paa en af Amtmanden aarlig dertil bestemt Dag.

Førend vi skide til Slutning af denne Gjennengaaen af Lovgivningsvirksomheden i Pulsanliggendet, turde det være passende allerede her faa kort som mulig at berøre den Kontrol, man Tid efter anden opstillede for at værne om Bestemmelsernes Overholdelse, og de skarpe stundom meget henstynde Tvangsforsholdsregler, der forestreges for at holde Kontrollen i Vaande. Der er neppe noget Emne og — hvad endog de fleste ville synes — af en mindre fremtrædende Betydning, som har sat Lovgivningsmagten i større Bevægelse end dette, og det maa jo befæste Troen paa dets store Vigtighed, naar det maa erkjendes, hvormegen Umage Regeringen til enhver Tid har gjort sig for at tvinge Autoriteterne til Aarvaagenhed med Efterlevelsen af dens Bud.

Fra først af medførte Overtrædelsen Konfiskation af Redskab, og Gjerningsmanden truedes med „vor kongelige Havn og Brede“; Kronens Embedsmand, som saa igjennem Fingre, skulde have deres Len forbrudt, Christjern II's Forordn. 1. Novbr. 1515.

Senere hed det: Konfiskation af Redskab, Skib og Alt, endog Færekost, Bøde 60 Mark PENDINGE —, for Konnivens skulde Føgeber og Lensmand stande til Rette og betale den, der tiltaler, Skaden, Chr. II's Odensefte Reces 24. Juni 1539 Art. 9, samme Konges Skikkelse 14. Febr. 1546 og Rbhvnske Reces 6. Decbr. 1547.

Til Værn for det ubetingede Forbud i Frederik II's aabne Brev af 29. Oktbr. 1570 fattes endog Tyvstraf, Stadesersfatning, og hver Mand havde Ret til at anholde og tiltale; den Overbeviste maatte ikke „staa i Lov, Tog eller Vidnesbyrd med Dannemand;“ — „Herredsfogden og andre Bønder, som bo omkring Limfjorden“ skulde under strengt Ansvar være forpligtede at anmelde Overtrædelser for Lensmand eller Amtmand, se fremdeles Fred. II's Kallundborgske Reces af 21. Novbr. 1576; Forbud 28. Juli 1667; D. L. 5—10—45, 46 & 47; Reskr. 24. Maj 1737

Tyvstraffen holdt sig til Fdn. 15. Decbr. 1750, hvis § 13, foruden Andet, dikterede Bøde til Angiveren 10 Rd. og, i Mangel af Betaling, Tugthusarbejde $\frac{1}{2}$ Aar, — Konnivens fra de Kontrolpligtiges Side medførte Bøde 40 Rd. m. v.

Senere, ved Fdn. af 1761, paalagdes der under Ansvar Fordegodsjerne Kontrol med

*) Dette blev ved Ranc. Skr. 18. Novbr. 1826 § 3 forklaret strengt efter Ordene, d. e. med Udelukkelse af alle, der ikke boede umiddelbart ved Fjorden; thi 5—10—46 og Fdn. 22. Juni 1761 angaa kun Pulsfifferiet, der, som Fd. 15. Decbr. 1750 viser, er mere indskrænket end det sædvanlige Garvfifferiet.